

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 178/2020-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 4/2019 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .
2. Návrhu na ustanovenie právneho zástupcu n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

█ (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 4/2019 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa v procesnom postení žalobcu na základe žaloby z 18. januára 2019 domáha na okresnom súde proti žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy vo výške bližšie špecifikovanej v žalobnom návrhu. O predmetnej žalobe je na okresnom súde vedené konanie pod sp. zn. 19 C 4/2019.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti rozsiahlo a pomerne zmätočne opisuje dôvody, ktoré ho viedli k podaniu žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy na okresnom súde. Sťažovateľ ďalej v ústavnej sťažnosti zdôrazňuje, že okresný súd je v napadnutom konaní nečinný, čo odôvodňuje tým, že aj po uplynutí doby viac ako pol roka nemá k dispozícii informáciu o mene zákonného sudcu, ktorému bol jeho návrh pridelený, ako ani informáciu o spisovej značke, pod akou sa vedie súdne konanie o jeho návrhu na okresnom súde. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bola 15. apríla 2019 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh na náhradu nemajetkovej ujmy (z predmetnej výzvy je zrejmá spisová značka konania, pod akou je vedené súdne konanie o návrhu sťažovateľa, pozn.).

4. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie ním označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

5. Sťažovateľ zároveň v ústavnej sťažnosti s poukazom na § 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z.

8. Vec sťažovateľa bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená sudcovi spravodajcovi Liborovi Duřovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola predbežne prejednaná vo štvrtom senáte ústavného súdu v zložení: Miroslav Duriš (predseda senátu) a sudcovia Ladislav Duditš a Libor Duřa.

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Ústavný súd podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým postupom okresného súdu.

12. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

12.1 Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13.1 Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

13.2 Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

13.3 Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

14. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

14.1 Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

16. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým postupom okresného súdu

17. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia

navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

18. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

19. Bez potreby bližších doktrinálnych záverov k namietanému základnému právu sťažovateľom je potrebné konštatovať, že ústavná sťažnosť nie je argumentačne koncipovaná tak, aby sa z nej dalo vyvodiť, ako mal okresný súd porušiť sťažovateľom označené práva.

20. Ústavný súd zdôrazňuje, že v ústave a v zákone o ústavnom súde má presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 43 ods. 1 a § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 45 zákona o ústavnom súde).

21. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal ústavnému súdu ústavnú sťažnosť, v ktorej absentujú konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu ním označených práv a slobôd (odôvodnenie ústavnej sťažnosti, pozn.). Ústavný súd zároveň dodáva, že v danom prípade nie je splnená ani podmienka povinného právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom, avšak vzhľadom na to, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd

absenciu právneho zastúpenia v prípade sťažovateľa neposúdil ako nesplnenie jednej zo zákonom ustanovených náležitostí, splnenie ktorých je nevyhnutné k tomu, aby na ústavnom súde mohlo byť vedené konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

22. Ústavný súd dodáva, že podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

23. V danom prípade ústavný súd (a to aj pri zohľadnení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom) nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na odstránenie uvedených nedostatkov (kvalifikované doplnenie odôvodnenia ústavnej sťažnosti). Dôvodom je, že aj v prípade, ak by sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, ktorá by spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti, stále by tu existoval dôvod na jej odmietnutie vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie (právomoc ústavného súdu je subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov, t. j. ústavný súd môže urobiť zásah na ochranu ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv sťažovateľa až vtedy, keď už ostatné orgány verejnej moci nie sú schopné protiústavný stav napraviť). V súčasnosti sa vec sťažovateľa nachádza na okresnom súde, ktorý má možnosť napraviť, resp. odstrániť svojou vlastnou činnosťou sťažovateľom namietané vady, s ktorými tento spája svoje tvrdenie o porušení svojich práv. Až po tom, keď bude napadnuté konanie vedené na okresnom súde definitívne právoplatne skončené (s využitím aj všetkých sťažovateľom ako žalobcom použiteľných opravných prostriedkov proti rozhodnutiu vo veci samej na ochranu dotknutých práv, pokiaľ bude považovať ich porušenie naďalej za aktuálne), by sa mohol sťažovateľ domáhať ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom podaním novej ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (princíp subsidiarity).

24. Pretože predmetná ústavná sťažnosť vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým postupom okresného súdu v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

III.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu

25. V danom prípade sa sťažovateľ v ústavnej sťažnosti okrem iného domáha aj vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu.

26. Ústavný súd si pri výklade základného „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

27. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

28. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie ku dňu podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu trvalo 6 mesiacov. Ústavný súd zistil, že napadnuté

konanie nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti a ani v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

28.1 Ústavný súd, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti a jej príloh, ako aj z informácií, ktoré získal dopytom na okresnom súde, konštatuje, že okresný súd v napadnutom konaní v zásade postupoval bez zbytočných prietáhov. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 22. januára 2019. Okresný súd výzvou zo 14. apríla 2019 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh. Ústavný súd ďalej zistil, že okresný súd vzhľadom na nedostatky žaloby vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby, následne okresný súd žalobu sťažovateľa ako žalobcu uznesením z 19. februára 2020 odmietol z dôvodu, že sťažovateľ žalobu nedoplnil v požadovanom rozsahu. Proti uzneseniu okresného súdu z 19. februára 2020 sťažovateľ podal odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 19. marca 2020. Ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo o odvolaní sťažovateľa rozhodnuté.

29. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že v napadnutom postupe okresného súdu nezistil existenciu žiadneho takého obdobia nečinnosti, ktoré by mohol považovať za „zbytočné prietahy“, ktoré by zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania. Ústavný súd zároveň dodáva, že okresný súd v napadnutom konaní vo veci samej rozhodol jeden rok po podaní návrhu na začatie konania, z uvedeného dôvodu ústavný súd nepovažoval námietky sťažovateľa poukazujúce na prietahy okresného súdu v priebehu napadnutého konania za relevantné, keďže napadnuté konanie netrvalo tak dlho, aby sa v rámci jeho priebehu dalo uvažovať o zbytočných prietahoch s ústavnoprávnou relevanciou.

30. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj absencia zistenia možnosti vysloviť porušenie označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať

aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014).

31. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku napadnutého konania, ako i vzhľadom na jeho predmet nemožno v napadnutom konaní uvažovať o takých priet'ahoch, ktorých intenzita by po prípadnom prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie umožňovala ústavnému súdu dospieť k záveru o porušení s'ťažovateľom označených práv.

32. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vo veci s'ťažovateľa dospel k záveru, že ústavná s'ťažnosť je zjavne neopodstatnená a z tohto dôvodu ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

33. Ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nič nebráni tomu, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v napadnutom konaní bol nečinný, nepostupoval plynulo, resp. efektívne, s'ťažovateľ zvážil možnosť opätovného podania ústavnej s'ťažnosti, ktorou bude namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

34. Pokiaľ ide o žiadosť s'ťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, ústavný súd tomuto návrhu nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia), keďže ide zo strany s'ťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ústavnú s'ťažnosť vo vzťahu k namietanému porušeniu práv uvedených v časti III.1 napadnutým postupom okresného súdu ústavný súd vyhodnotil ako ústavnú s'ťažnosť, ktorá primárne nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti, pri súčasnej konštatácii nedostatku právomoci ústavného súdu (bližšie pozri odôvodnenie v časti III.1) a vo vzťahu k namietanému porušeniu práv uvedených v bode III.2 napadnutým postupom okresného súdu ide o ústavnú s'ťažnosť, ktorú ústavný súd vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú. Podaný návrh teda trpí

s poukazom na už uvedené skutočnosti vadami, ktoré by nebolo možné odstrániť ani v prípade, ak by sťažovateľ bol v konaní pred ústavným súdom právne zastúpený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu